

“El rei és un relacions públiques”

Ruiz Mateos afirma que cal reformar la Constitució, concretament l'article que tracta la figura del rei. Segons l'empresari de Jerez, el monarca espanyol no exerceix com a cap d'estat. A més acusa la banca de planejar, junt amb altres autoritats, l'expropiació del seu imperi.

Pensa que ha estat encertada la decisió del govern de tornar a devaluar la pesseta?

—S'han gastat molts milions abans d'arribar a prendre aquesta mesura. Ara diuen que ha estat una iniciativa del govern. ¡Nooo!, s'ha fet perquè el Bundesbank ha dit que s'ha de devaluar la pesseta, i ara curiosament Solchaga diu que això és convenient i que ho han vist ells. L'actual situació econòmica és conseqüència de la integració d'Espanya en el Mercat Comú en unes condicions paupèrrimes i inadmissibles, pensant més en el benefici polític que en l'economia.

—¿Vol dir que Espanya ha d'eixir d'Europa?

—Sí. Això ho he dit des de fa cinc anys. Europa sí, per motius històrics, etc., però ¿en quines condicions? No si ens porta a la ruïna. Espanya ha d'estar dins Europa. Europa sí, però Espanya primer. González pensa que té força a Europa, però cap espanyol és res. L'espanyol és com el turc, el grec, el portuguès, no és res.

—En els darrers dies s'ha parlat molt de la casa de Miguel Boyer. ¿L'ha vista vostè, li agrada?

—És una jactància inoportuna. Això li ha fet més mal al PSOE que la crisi econòmica. Jo crec que és la prova de desesperació de la senyora ¡Preysler! que vol carregar-se d'una vegada el seu home. És l'extermini i la fulminació de Boyer.

—Si anara a visitar els Boyer d'amagat, ¿com aniria disfressat?

—Aah, jo aniria de fontaner, perquè hi ha moltes cam-

bres de bany. Ha, ha, ha...

—¿No pensa que las seues estrambòtiques aparicions públiques han fet de vostè un personatge de còmic?

—És iguaaal. Jo he hagut d'escollir entre dues alternatives per a mantenir l'afer d'actualitat. Una, utilitzar la violència, que no m'agrada, i l'altra, muntar aquests numers de què tothom parla. El que passa és que, a banda de la gent del govern, hi ha poders fàctics interessats a enterar el cas de Rumasa. La gent que va participar en el berenar de Rumasa vol que s'oblidi allò i per això diuen que Ruiz Mateos és boig. Però jo dic als tribunals que de boig res, i que el que han de fer és jutjar-me.

—Lluís Valls va afirmar després del l'acarament que va mantenir amb vostè que era un bon actor. Sembla que no s'ha equivocat gaire. Ho dic per la seua afició a disfressar-se.

—Això ho va dir un bandit, un personatge ben fastigós. A més, jo li dic barbaritats i ell continuuuu mut.

—Vostè sempre ha acusat la banca d'haver pactat amb el govern socialista l'expropiació de Rumasa. ¿Quin paper hi va fer concretament?

—L'expropiació de Rumasa no és una acció exclusiva del PSOE. A Portugal i a França, els socialistes expropiaren la banca. A Espanya haurien de haver fet alguna cosa, però no ho van fer. ¿Què van fer?, el contrari del que afirmaven.

La gran banca, dirigida per Valls i Termes, li va dir a Felipe González: d'acord, governaràs, però amb les nostres condicions.

—Segons vostè, a Espanya

mana Termes i no González.

—Termes es un mafiós. Abans afirmava que l'única política econòmica vàlida era la que feia el govern. I Cuevas, que no representa els empresaris sinó Termes, que és qui li paga, també deia el mateix. Ara, l'altre dia, concretament a València, Termes va dir que és preocupant i intranquil·lizant la política del govern. ¿Ara no? I posa aquesta bomba, xac, dinamita. Ells són els que maniobren i porten el govern on volen.

—¿Però com poden conduir un govern majoritari com el PSOE?

—Jo li dic una cosa. Mire qui mana en una societat, en un casino, etc., és el qui te els diners. Qui mana en el Banc d'Espanya, això no està en mans de Felipe González. Tots els homes del Banc d'Espanya són del Popular. Ells ho condueixen tot.

—Encara pensa que l'expropiació del seu imperi va ser un altre 23-F.

—Evidentment. En el 23-F estaven implicats Armada, Milans del Bosch, homes d'una lleialtat al rei a prova de bomba. El 23-F va fracassar perquè va eixir per televisió un senyor amb un tricorni i cinc-cents diputats amagats a terra, això no era vendible en cap país civilitzat. El colp havia fallat, se n'havia de fer un altre, però aquest econòmic. Dos anys després, els mateixos autors del crim van planejar un altre 23-F.

—Però de debò pensa que hi ha una relació entre el 23-F i l'expropiació de Rumasa.

—Torne a dir que són els mateixos autors. Naturalment que sí. I entre ells el mateix

Suárez. El pas del temps ho aclarirà tot. ¿Pensa vostè que Suárez va ser més valent que la resta de diputats o que el mateix Gutiérrez Mellado? No, ells ja ho sabien. Això sí que és ser un bon actor, va ser un muntatge.

Ells n'eren coautors. El 23-F de Rumasa no va ser fortuït.

Va ser deliberat fer-ho aquell dia.

—¿Encara prega tots els dies a monsenyor Escrivá de Balaguer?

—Des d'aquella data he continuat pregant a Josemaría Escrivá de Balaguer. Per mi, un home sant.

—Però vostè sempre ha estat

molt crític amb els seus ex-germans.

—Jo sempre he dit que estimo el seu fundador, però al mateix temps critique i recrimine les actuacions d'homes de l'Opus Dei en el cas Rumasa.

—¿Encara escriu cartes a Rafael Termes?

—Respecte a aquest home, n'estic sorprès. Ara l'han nomenat membre de l'Acadèmia Moral i de Ciències Polítiques. En el seu nomenament, davant el rei, va parlar de l'ètica del capitalisme. No s'ho perda. Però, ¿de quina ètica pot presumir ell?, si és un malvat, usurer!, un home molt perillós que actua a l'ombra i que ha fet molt de mal.

—¿I quin mal ha fet?

—Ha perjudicat molta gent i mitja humanitat. Però els seus interessos han crescut. Ha estat marcat per una actitud arbitrària que li impedeix parlar de l'ètica del capital i ingressar en una acadèmia com la de ciències morals.

—Deu anys després de l'expropiació de Rumasa ¿Per què continua intentant refer el seu imperi?

—Per tres motius. Primer, per prestigi professional. D'altra banda, tinc molts fills i néts i no puc aparèixer com el lladre més gran del món, és una qüestió de dignitat personal. I després, hi ha un patrimoni legítim aconseguit per procediments normals i que ha de tornar a les mateixes mans. Tard o d'hora em donaran la raó: o em tornen les empreses o em paguen el seu valor.

—Amb la nova Rumasa ¿no és cert que ha refet part del seu holding?

—Amb la nova Rumasa ni diuen totes les empreses que són, ni tampoc són totes les que diuen.

—¿I això per què?

—Perquè abans hi havia una Rumasa transparent. Abans es deia tot i es publicava. Per això va ser més fàcil fer l'expropiació. Abans era una abella que volava i ara és una for-

migueta, a-ma-ga-da, perquè no tornen a fer-me una altra vegada el mateix.

—¿Quin passaport s'estima més, l'espanyol o l'andorrà?

—L'espanyol. El que voldrien els meus opus i el govern és que visquera fora d'Espanya, perquè jo els done la llauna tots els dies.

—Però ¿no és cert que vostè ha refet una fortuna de vora 30.000 milions? ¿Què vol vostè ara?

—Jo no dic res. Això diuen. Quan s'expropia no queda res. El que passa és que, deu anys després, he fet negocis. Si en vint anys vaig fer Rumasa en deu anys alguna cosa he fet. En la vida tot és entestar-se en alguna cosa. Jo ja vaig ser el primer empresari espanyol i ara vull anar a la Moncloa. La Moncloa necessita un empresari.

—¿Pensa presentar-se a les pròximes eleccions generals?

—Evidentment, ja tenim cinquanta seus pertot Espanya.

—¿Vostè espera traure escons a les Corts Generals?

—¿Per què no? Ara la situació es troba molt a propòsit. Aquest govern en l'apartat econòmic ha fracassat rotundament.

—¿Quin programa defensa el seu partit?

—Primer que res, estimo Déu i la Verge. Defenso la família i la propietat privada. En l'únic que jo crec és en la iniciativa privada i en l'economia de mercat. Accepto la Constitució encara que en modificaria coses substancials.

—¿Com ara?

—Per exemple, el rei, ¿que es mulle! ¿No és mariner?, doncs que es mulle i que no siga una figura decorativa. Si és un cap d'estat de debò, que agafe les seues responsabilitats polítiques. Ah, però, si no serveix per a això, es crea un cercle viciós. No serveix per no malgastar-se i no es desgasta a canvi de no fer res. Doncs ¿per a què el volem? ¿Per a posar insígnies, rebre el qui ve i el qui torna? Ell és un

Ruiz Mateos assegura que la gent que va planejar l'expropiació de Rumasa, juntament amb el PSOE, farà esclatar el cas contra el govern socialista en les properes eleccions generals.

RAFA GIL

ministre de relacions públiques, no un cap d'estat.

—*¿Vol dir que vostè s'ha fet ara republicà?*

—Jo vaig darrere de l'eficàcia. Sóc partidari d'un monarca que governe, com el marroquí, que es mulle. Aquest, no governa. Per això, si de debò no té força, és millor un president de república escollit per sufragi universal per tots els espanyols.

—*El 1984 la Fiscalia General de l'Estat va interposar una querrela contra vostè per haver afirmat que vostè va posar tres milions de dòlars en un compte bancari destinat al rei. ¿Encara manté aquella afirmació?*

—A mi em van extradir entre altres motius per això. I no n'he tornat a parlar. Ara bé, si jo vaig ser extradit hauria de fer-se un judici, i, si no el fan, no serà per fer-me un favor a mi, sinó per fer-li'l al rei. A mi m'agradaria que es fera el judici. Si pensara que el judici no podria aclarir la veritat, no el demanaria.

—*¿El seu partit no és d'extrema dreta?*

—Al meu partit polític hi ha lloc per als republicans, els comunistes... ¿Vostè pensa que una extrema dreta, en el cas de la noia dominicana assassinaada a Aravaca, faria l'oferta de pagar deu milions de pessetes a qui detinga l'assassí?

—*Diuen que això és un muntatge dels seus.*

—¡Aaah, muntatge!, deu milions. No, això no és. Si tots ens coneixem. A mi em molesten aquests senyors del PP que no parlen amb un home pel fet de ser d'esquerra. Però home, si és espanyol, és un compatriota. Això no té trellat. Prefereixo mil vegades un Julio Anguita, ex-alcalde de Còrdova, comunista de cap a peus, que el senyor Acebo, del PP.

—*Vostè critica el PP. Però, ¿no són els seus amics? El diputat Ramallo sempre ha criticat l'actuació del govern en el cas de Rumasa.*

—Això no és així. Les meues relacions amb Ramallo no són bones, perquè ell no va criticar l'expropiació. Ell va censurar la reprivatització. Va criticar el govern perquè ho havia fet molt malament quan va tornar a privatitzar Rumasa.

—*El secretari general del GIL va afirmar que no pactaria amb vostè perquè és un feixista.*

—No ho he sentit mai, això. A mi no em poden tenir per feixista. Jo no vaig anar a la manifestació del 20-N i respecte els que van recordar Franco. ¡Però si Franco ja no existeix! És com si jo ara volguera retornar a la vida els Reis Catòlics, ¡però si ja són morts!

—*¿És vostè tan andalús*

com González i Guerra?

—Jo sóc tan andalús com ells, però amb vergonya. Ells no en tenen gens.

—*¿Què pensa vostè del "Cas Filesa"?*

—Això és una mentida, un muntatge. ¿De debò pot pensar la premsa que aquest govern permetrà que se li vaja de les mans un Barbero d'aquests? ¡Vinga home! Tot això és un muntatge perquè la gent diga: mireu com persegueixen el govern, la justícia és independent.

—*¿Què li diu el nom de Mariano Rubio?*

—Home, l'altre dia vaig llegir que encara manté un despatx al Banc d'Espanya i continua guanyant 25 milions de pessetes. Presentaré una querrela contra Rubio.

—*¿Vostè és al darrere de la compra de Galerias Preciados?*

—Jo tinc una còpia d'una carta de López Tello en què em dóna les gràcies pels comentaris favorables sobre ell, però em demana que no faça aquestes declaracions perquè poden perjudicar la viabilitat d'aquesta operació. Jo no estic en Galerias. A més a més, si tinguera 20.000 milions de pessetes no els posaria en Galerias, perquè és una fàbrica de perdre diners. Amb aquests diners, avui es compra Espanya.

—*El Tribunal Suprem ha*

anul·lat la reversió d'empreses de l'antiga Rumasa en contra de les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Madrid que eren favorables a vostè. ¿Què hi té a dir?

—Això és perquè els jutges del Suprem són tots homes del PSOE. ¿Qui més votaria aquest govern si ara el Suprem diguera que, a banda dels dos bilions que ha representat per a l'estat l'expropiació de Rumasa, s'haguera de pagar a Ruiz Mateos dos bilions més? La bomba de Rumasa és una bomba de rellotgeria dirigida i conduïda. Els autors del crim de Rumasa la conduiran fins les últimes conseqüències en el moment més oportú i la faran esclatar quan els vaja millor. A veure si no m'equivoque i la fan esclatar coincidint amb les eleccions. De moment, la sentència d'Estrasburg s'ha ajornat dos mesos més. ¿Sap quan pot tardar a eixir la resolució? Quatre mesos: gener, febrer, març i abril (*fa una palmada*): ¡eleccions!

—*Però ¿quin benefici en trau el govern?*

—Al contrari, és que jo no crec que ho haja ajornat el PSOE. Hi ha altres maquinau-lismes... Jo només demane un judici perquè tothom sàpiga el que va passar, perquè deu anys després encara no se sap res.

Vicent Lafora